

Boxare och starka karlar

När man som jag hunnit så långt, att man inte har någon framtid att tänka på, då tänker man tillbaka. Hur var det då?

Vilken sammanhållning det var inom idrottsföreningen. Alla ställde upp frivilligt i allt möjligt utan ett öre i ersättning. Det anordnades olika former av underhållning. Det var boxning och brottning, förutom alla andra möjliga och omöjliga grenar. Tio man uttogs och parades ihop två och två som ansågs jämnstarka, de skulle både boxas och brottas mot varandra. Det var Lanser Johan mot Skinnar Anders, Järk Järk mot Lindgrens Järk, Bus Karl mot Lavas Oskar, ja jag kommer tyvärr inte ihåg allihop som var med. Det var ju bara för skojs skull, men var så säker på att det var allvar när det började smälla. Sen skulle dom brottas och Nishans Axel skulle förstås vara domare. Han hade ju varit i Amerika. Ja roligt var det, hejarop och skrattsalvor avlöste varandra i den fullsatta lokalen.

En gång kom det hit en morakarl, Oskar Karlsson, ”Grin-Oskar” kallad i dagligt tal. Han skulle ha uppvisning i atletik och visa vad en vanlig människa kunde träna upp sig till. Han var muskulös och stark och gjorde mycket bra saker. Men det fanns också starka karlar på Sollerön som Bom Anton och Bondpers Albert. Så fort Grin Oskar hade gjort en uppvisning gick någon av dem upp och gjorde om bravaden till publikens munterhet och förtjusning. Så det var nog inte alltför roligt att heta Oskar Karlsson den dagen.

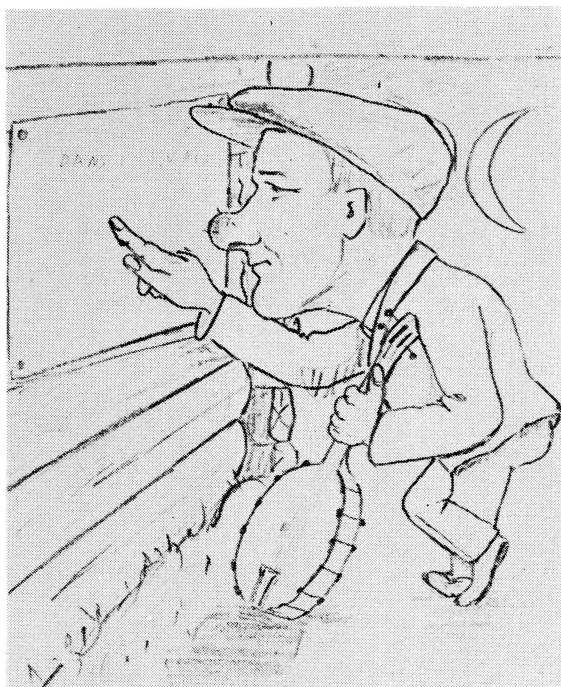

Detlof Svensson.

Föreställningen fortsatte med att ett rep fästes uppe i taket, en ögla lades bakom nacken och sedan skulle Grin Oskar hissa upp sig själv. Det hette ”Mannen som lyfter sig själv.” När han utfört detta gick självaste Kall Lass, Lars Kalén, upp och åkte upp och ner så många gånger att folk trodde att han inte skulle komma ner mer. Gissa om det skrattades.

Så avslutades spektaklet med en boxningsmatch. Oskar hade en boxare med sig som hette Laxn. Sollerön ställde upp med Detlov från Bengtsarvet och alla visste nog vem som skulle vinna. Minst trettio kilo lättare Detlov vann. Nishans Axel var ju domare.

Själv hade jag en enastående tur, jag hade åtagit mig att elda lokalen.

Bus Nils Matsson. Teckning av Anton Bohs.

På så vis fick jag gå in gratis. Det eldades i plåtkamin med ett plåtrör genom brädväggen bakom scen. Inträdet var trettiofem öre och jag hade ju inte haft någon möjlighet att uppbringa detta belopp.

Bus Nils Matsson

Glädjespridaren och spelmannen Bus Nils Matsson har gått bort när detta trycks. Under många decennier glädde han solleröborna från scener och vid personlig samvaro. Bus Nils var även intresserad av byggedokumentation och hade flera goda exempel på detta i sitt hem. Han brukade fälla positiva kommentarer om Sool-Öens betydelse och fick så i uppdrag att fästa några av sina minnen på papperet. Som den humorist han var blev det glada minnen från förr. Medveten om sin sviktande hälsa svävade han i tvivelsmål om han skulle få se sin artikel tryckt när manuskriptet överlämnades. Nils hade säkert många minnen från sin skiftande levnad och vi är glada att få räkna honom som vår medarbetare även om det sker postumt.

Red.